

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szabó Edit Édua Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Szabó Edit Édua ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 7. napján kelt 35.P.22.972/2016/7. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes sajtótermékben az ott ... napján megjelent „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül 30 napon keresztül, de legalább addig, amíg az eredeti cikk a honlapon elérhető az alábbi helyreigazítást jelentesse meg:

„Helyreigazítás:

Az internetes portálunkon ...-én „...” címmel megjelent cikkben valótlanul híreszteltük felperes neveről, hogy a ... által elköltött 2 milliárd forint harmadát közvetlenül, de a többi jelentős részét is közvetítőkön keresztül szerezhette meg."

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.700 forint perköltséget, míg az állami adóhatóság külön felhívására 36.000 forint eljárási illetéket.

A felperes sajtó-helyreigazítás iránti keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás alapján bírálta el.

Hivatkozott a Pp. 342. § (2) bekezdésében és a 345. § (2) bekezdésében írtakra, mely alapján a perben az I. rendű alperest terhelte a kifogásolt közlések valóságának bizonyítása. Ennek érdekében az alperesek más sajtótermék írását csatolták bizonyítékként. Ezzel kapcsolatosan az elsőfokú

bíróság arra mutatott rá, hogy a perbeli esetben az, hogy egyéb sajtótermékek cikkeiben állítás szerepel, nem feltétlenül eredményezi azt, hogy a közlés a valóságnak is megfelel és nem mentesíti az ugyanezen állításokat megismétlő, vagy azokból következtetést levonó sajtóterméket a valóság bizonyításának kötelezettsége alól. Tekintettel arra, hogy a sérelmezett közlések valóságtartalmát az alperesek bizonyítani nem tudták, a jogsértés híresztelés útján megvalósult.

A helyreigazítás megszövegezése körében arra mutatott rá, hogy az egységes joggyakorlat alapján a felperes által igényelt helyreigazítás szövege a bíróságot a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között nem köti. Ezért a cikkben megjelentek vonatkozásában a rendelkező részben megfogalmazott helyreigazító közlemény megjelentetését találta indokoltnak, tekintettel arra, hogy az átlagolvasó azon keresztül ismeri meg a valótlanossággal szembeni valóságot, ehhez szükséges volt a felperes helyreigazítási kérelmében megjelölt „párt” szó használata helyett a cikkben is leírt „...” megnevezés feltüntetése. Egyebekben a felperes által kért módon kötelezte az I. rendű alperest a helyreigazításra.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat megváltoztatását és a felperes keresetének az elutasítását kérték.

Elsődlegesen hivatkoztak arra, hogy a sajtó-helyreigazítás iránti perben nincs helye a kereset módosításának, a felperes a helyreigazítási kérelmében foglaltak szerint kezdeményezheti a peres eljárást. A keresetben megjelölt helyreigazítás szövege az előzetes helyreigazítási kérelemnek nem felel meg, ezért az elsőfokú bíróságnak a keresetet el kellett volna utasítania. A fenti hiányosság keresetmódosítással nem korrigálható.

Másodlagosan előadta, hogy az elsőfokú bíróság részére csatolt, a ... internetes sajtótermék ... napján megjelent oknyomozó riportja vonatkozásában a felperes helyreigazítási igénnyel nem élt, az abban foglaltakat nem kifogásolta. Ezen cikk részletesen leírta és a cikkbe ágyazott bizonyítékokkal alátámasztotta, hogy a ... részére juttatott támogatásoknak mi lett a sorsa. A hivatkozott írás idézi a felperes nyilatkozatait is. A cikk 28%-ot tüntet fel, mint olyan cégekhez juttatott pénzüsszeget, mely a felperesnek volt tulajdonában. Ténylegesen az 1/3-ad és a 28% között fennálló különbség olyan lényegtelen pontatlanság, ami nem indokolja a helyreigazítást.

A ... írása szerint a ... részére juttatott támogatások többi, jelentős részét is közvetítőkön keresztül szerezhette meg a felperes. Ezen következtetésekre a portál a cikkbe ágyazott tényadatokból okszerűen jutott. Erre figyelemmel az alperesi újságíró is logikus következtetést vont le, ezért helyreigazításnak nincs helye. Mindemellett a sérelmezett cikk valótlan tényállítást nem tartalmaz, sajtó-helyreigazítás pedig csak tényállításokkal szemben kezdeményezhető.

Miután az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte bizonyítékként a ... cikkét, tévesen jutott arra a meggyőződésre, hogy az alperes nem bizonyította megfelelően következtetéseinek alaptényeit, tekintettel arra, hogy a hivatkozott cikk az alperesi következtetéseket alátámasztó bizonyítékokat tartalmazta.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével nem értett egyet.

Az alperesi fellebbezés tükrében elsőként arra mutat rá, hogy sajtó-helyreigazítási eljárásban az előzetes kérelem határozza meg a lehetséges vizsgálat kereteit, az abban foglaltakhoz képest más tartalmú helyreigazítás nem kérhető. A felperes pontosított kereseti kérelme az előzetes

helyreigazítás iránti kérelemnek megfelelő volt. A felperes a 3. sorszám alatti jegyzőkönyvben foglaltak szerint úgy nyilatkozott, hogy helyreigazítás iránti kérelmét akként tartja fenn, ahogyan azt eljuttatta a sajtószervhez az előzetes kérelmében, ez irányú keresetpontosításának eljárásjogi akadálya nem volt.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítását valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

A sajtószerv akkor tagadhatja meg jogszerűen a hozzá eljuttatott helyreigazítás iránti kérelem teljesítését, ha a közöltek valóságtartalmát hitelt érdemlően tudja igazolni. A PK 14. számú állásfoglalás értelmében a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságtartalmát a sajtószerv köteles bizonyítani akkor is, ha átveszi más sajtószerv közleményét.

Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, miszerint önmagában az, hogy az alperesek által bizonyítékként megjelölt cikkben állítás szerepel, még nem feltétlenül jelenti azt, hogy ennek okán az alperesi közlés megfelel a valóságnak. Ugyanakkor az alperesek hivatkoztak arra, hogy a tárgybeli ... internetes oldalon ... napján megjelent oknyomozó riport részletesen tartalmazza a felperes által sérelmezett közlést alátámasztó megállapításokat, objektíve bemutatja, hogy a ... részére nyújtott támogatások hová kerültek. A cikkbe ágyazott link útján elérhető szerződéses kimutatások tényszerűen alátámasztják az általuk átvett állítást.

A másodfokú bíróság utal arra, hogy önmagában relevanciája nincs annak a ténynek, hogy a ... cikkében írtak okán a felperes sajtó-helyreigazítási pert nem kezdeményezett, mindez nem jelenti azt sem, hogy elismeri a közöltek valóságálapját.

Az első fokon eljáró bíróság azonban elmulasztotta az alperesek által bizonyítékként becsatolt cikk tartalmának részletes vizsgálatát. Ezen vizsgálat másodfokú eljárásban történő elvégzésének eredményeként az volt megállapítható, hogy a felperes által kifogásolt állítás valós.

A ... oldalon ...-án megjelent „...” című cikkben került elhelyezésre „...” címmel egy grafikon, amely feltünteti a felperes érdekeltségébe tartozó cégeket és szervezeteket, így a ...-t, az ...-t, a ..., az ..., az ..., a ..., az ...-t és a ...-t. Az egér mozgásával a grafikon felett megjelennek azok az adatok, amelyek alapján az adott társaság a felpereshez köthető, másrészt feltüntetésre kerültek a ... kapott bruttó összegek is.

A cikkben továbbá megtalálhatók azok a táblázatok, melyek a ... frakció szerződéseit és a ... pártalapítványainak szerződéseit tartalmazzák. Az írás végén szerepel, hogy a téma feldolgozásához a ... és az ... korábban kikért listája a ... frakció, illetve a ... szerződéseiről nyújtott jelentős segítséget, a cégeadatokat pedig a ceginfo.hu és az opten.hu szolgáltatta. A 2010-2015. év végéig terjedő időszakban megkötött szerződések adatai alapján összesítve a felperes érdekeltségébe tartozó cégek, szervezetek részére történt kifizetéseket, az volt megállapítható, hogy az alperesek által is elismert pontatlansággal a közlés megfelel a valóságnak, így sajtó-helyreigazításnak nem volt helye. A felpereshez köthető cégek, szervezetek részére kifizetett 559 millió forint nem éri el a kétmilliárd forint 1/3-át, azonban az 28%-nak felel meg, így a két összeg közötti különbség adott esetben lényegtelen pontatlanság. Az pedig a felperes részéről nem volt vitatott, hogy a ... pártszervezet szinte kizárólag állami forrásból gazdálkodik, 2010 óta közel kétmilliárd forintot költött el a frakció és pártalapítványa. Az összegből a fenti bizonyítékok által alátámasztottan 559 millió forint a felpereshez kapcsolható azon cégekhez, szervezetekhez került, melyek többek között rendezvényeket szerveztek, kutatásokat végeztek, tanulmányokat készítettek a pártszervezet számára. Az a következtetés, mely szerint az összeg többi jelentős részét is közvetítőkön keresztül

szerezhetette meg felperes, a cikkben megjelölt tényekből levont olyan okszerű következtetés, mely helyreigazításra ugyancsak nem ad alapot.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú ítélet megváltoztatására a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint került sor.

A másodfokú döntés eredményeként a felperes pervesztes lett, így a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint viseli a II. rendű alperes első- másodfokú perköltségét, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján mérlegeléssel állapított meg. Ugyancsak a pervesztes felperes viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett 36.000 forint összegű kereseti és 48.000 forint összegű jogorvoslati illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezése a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. március 2.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Rápolti Barbara s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő